

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

O Hotelu Šebesta • Charita pomáhá • **Operace Anthropoid - 80 let** • Neviditelné obtíže muže • **Základní škola v Letech**
Válečný rok v dobřichovické měšřance • **30 let nakladatelství KAVA-PECH a Petr Chrdle a Dobřichovice** • Kultura • Sport

Letní zastavení s Janem Skácelem

Modlitba za vodu

Ubývá míst kam chodívala pro vodu
starodávná milá
kde laně tišily žizeň kde žila rosnička
a poutníci skláněli se nad hladinou
aby se napili z dlaní

Voda si na to vzpomíná
voda je krásná
voda má
voda má rozpuštěné vlasy
chraňte tu vodu
nedejte aby osleplo prastaré zrcadlo hvězd

A přiveďte k té vodě konička
přiveďte koně vraného jak tma
voda je smutná
voda má
voda má rozčuchané vlasy
a kdo se na samé dno potopí
kdo potopí se k hvězdám pro prstýnek

Voda je zarmoucená vdova
voda má
voda má popelem posypané vlasy
voda si na nás stýská

Pro letní zastavení jsme znovu, jako již několikrát v historii Kukátka, zvolili verše Jana Skácela, básníka, jehož texty mají tu podivnou moc, že se k nim periodicky vracíte. Je zjevné, proč se tak děje. Prostě jsou pořád aktuální, pořád se nás nějak dotýkají. A doteky jsou to vpravdě magické, silné tak, až občas slzy ... A tak se jeho modlitba dotýká i nás, co máme vodu v srdci a bojíme se o ni ...

Jan Skácel by se byl 7. února dožil sta let. Zažil totální nasazení, chvíli milovanou práci v mediích, dlouhá léta, kdy nemohl publikovat oceňován spíše v zahraničí než doma. Tam až po smrti (7. listopadu 1989), kdy nám konečně došlo ... Sílu jeho Modlitbě za vodu dal Jura Pavlica zhudebněním z rodu nezapomenutelných (<https://www.youtube.com/watch?v=h3sGnjvCAGs>). Nedejte aby osleplo prastaré zrcadlo hvězd ...

Stavební prodej J+K a.s.

Poptejte nás!

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

☎ 721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)
 - * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1.700 Kč)
 - * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4.000 Kč)
 - * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)
- Partner** získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
- Formáty menší než A6** budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

ZDE
může být
Vaše
inzerce

Do léta!

Do paměti a nezapomnění ...

Už r. 1663 apeloval v jednom ze svých spisů Tomáš Pešina z Čechorodu na křesťanské panovníky evropských zemí, aby se konečně ztopořili a pomohli bránit spojenými silami sousední Uhry napadené barskou tureckou agresí. Prorocká slova o tom, že pokud hoří už sousední dům a oni nezačnou hasit, bude plamen brzy i u nich ... Jak se ty dějiny opakují. Prezident Zelenskyj asi nezná Pešinu z Čechorodu, ale jako by ho přímo citoval ... Pamatujme si slova, která říká. (S poděkováním kol. M. Svatošovi za inspiraci.)

Drsný úvod do letního Kukátka, že ... Ani pořádný oslí můstek nenapadá. Dějí se šilené věci a my jako máme žít normálně a dělat, co děláme pořád ... No vlastně proč ne. Nenecháme si vzít ...

Takže si nenecháme vzít ani Kukátko. Co jsme v letním čísle připravili? Je toho docela dost. Přes téma kyvadla a wellnessu zaslížíme, protože už nepůjdeme na pivo do někdejšího Hotelu Šebesta u nádraží aneb že skončil příběh trvající 140 let. O tom si přečtete ve vzpomínce J. Růžka. E. Calda připomene 80 let od operace Anthropoid i Den vzdělanosti. Eva Vaculíková resumuje, jak Farní charita pomáhá uprchlíkům a znevýhodněným rodinám. Rozhovorem s ředitelkou představíme novou základní školu v Letech.

V rubrice O zdraví Vám Hana Šmejkalová nabízí téma neviditelných obtíží muže. Školní rok 1941/1942 popíše v historické rubrice Jana Váňová. Petr Chrdle v rozhovoru představí nakladatelství KAVA-PECH,

jež oslaví 30 let existence. Samozřejmě nechybí ani informace z kultury a sportu. Přejeme Vám, milí čtenáři, poetické chvíle letošního léta a klidné chvíle při čtení letního Kukátka.

J. Matl a redakce

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je na redakční e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátováli**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou.

A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se **s**. U psaní substantiva *prezident* či *prezident* si dovoluujeme k veřejné debatě navrhnout, zda neodlišit touto grafikou, o kterého výtečníka se v daném případě jedná. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Soutěž o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje. Skočili jsme do léta.

Vážení čtenáři!

Čas běží neúprosně. Druhou covidovou zimu a jaro máme za sebou, léto před sebou. Zatím se zdá, že bude hodně vyprahlé. Doufejme, že Sv. Petr nebude dohánět srážkový deficit jednorázově. Pro titulní stránku jsme opět vybrali snímek pana Jana Štulce. Autor ho pořídil v červnu 2020 v časných ranních hodinách. Jedná se o krajinu mezi Dobřichovicemi a Karlíkem.

Experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další Vaše fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografií vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i další čtenáře našeho čtvrtletníku. **Upřednostňujeme snímky na výšku.** Z těch na šířku vždy musíme kus oříznout.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu studia, které zpracovává grafickou podobu Kukátka: info@retb.cz a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte. Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

Letní zastavení	3
Slovo redakce	4
Soutěž	5
Aktuality	6
Z našeho života	10
Školy	13
O zdraví	15
Z historie	17
Osobnosti	22
Kultura	26
Sport	35

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), MgA. Alžběta Šenkyříková, Mgr. Jana Váňová

Grafické zpracování: agentura R&B (retb.cz)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2022. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2022. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Štrná 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: © Jan Štulec

BAZÉN WELLNESS DOBŘICHOVICE

Letní měsíce ve wellness

S koncem školního roku, který se nám pomalu blíží, budou v bazénu postupně končit plavecké kurzy i seniorská cvičení ve vodě. Jsme velice rádi, že nenastalo tak velké omezení, jako v posledních dvou letech a především děti si mohly bazén užívat od září až do dnešních dní téměř bez omezení. Plavecké kluby tak letos s větší motivací opět chystají své hodiny na příští rok. Svět nám ovšem přichystal další zkoušku. Není to pouze válka na Ukrajině, ale z ní vyplývající ceny energií. Vlna zdražování začíná být těžko únosná. Co se týká cen za elektrickou energii, teplo, plyn, není člověka, který by dokázal predikovat, kdy a do jaké výše se ceny opět pohnou. Zatím nám stále dává smysl v naší práci pokračovat a v tuto chvíli se nechystáme pro veřejnost ceny měnit. Ráda bych byla optimistou, a tak doufám, že musí přijít nějaké zastabilizování ceny.

Pro mnohé z vás, kteří k nám chodíte pravidelně, bude jistě příjemnou zprávou, že i letos chystáme prázdninový provoz pro hotel a veřejnost. Otevírací doba bude přizpůsobena letním měsícům, kdy lidé tráví volné chvíle venku, s přáteli, na výletech, zahrádkách. Přes léto nebudou v bazénu probíhat žádné kurzy, pouze pár příměstských táborů. Otevřeno bude denně. Bazén 15 – 21 h, whirlpool

16 – 21 h. Sauna bude na objednání předem pro veřejnost v době od 16 h do 21 h. Samozřejmě bude možné si objednat i wellness privátně s partnerem či partou kamarádů. Rádi bychom znovu připomněli, že od listopadu máme spuštěný rezervační systém, který hlídá kapacitu v bazénu a wellness. Je tedy důležité si vaši návštěvu u nás rezervovat předem, buď přes rezervační systém, na který se dostanete z našich webových stránek, nebo telefonicky. Pokud nebudete mít rezervaci, nemůžeme vám garantovat volná místa v bazénu ani wellness. Děkujeme za pochopení. Nezapomeňte, že pro vás a vaše děti můžeme uspořádat narozeninovou oslavu nebo si můžete pronajmout privátně celý bazén. Rádi vám vyhovíme se vším, co bude v našich silách.

Sledujte naše webové stránky www.wellnessdobrichovice.cz, na kterých vždy naleznete aktuální rozvrh a případné změny v otevírací době. Pro informace a rezervace volejte 226 230 920 nebo pište na mail: fit@wellnessdobrichovice.cz.

Za všechny zaměstnance wellness vám děkujeme za Vaši přízeň, přejeme krásné prožití letních měsíců. Těšíme se na vaši návštěvu.

*Petra Šárová,
provozní manažerka wellness*

PŘIJĎTE NAVŠTÍVIT

PANSKÁ ZAHRADA
RESTAURACE & HOTEL
★★★★

WWW.PANSKAZAHRADA.CZ WWW.WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

ANEŽKY ČESKÉ 432, DOBŘICHOVICE **DOB Centrum**

Pár slov za Hotelem Šebesta neboli restaurací U nádraží.

Koncem roku 2021 ukončila provoz restaurace U nádraží. Majitelé nemovitosti rozhodli se předělat ji na čisté bydlení a vyřešit tak svůj bytový problém. Inu, se svým majetkem může každý nakládat podle svých představ a zájmů. Nicméně tak skončila stočtyřicetiletá historie Hotelu Šebesta a všech restauračních zařízení, která po něm následovala.

O počátcích podniku dejme slovo Bedřichu Sudovi: „Obě tyto rodiny (Storchova a Khernova) byly ubytovány v novém hotelu, který postavil Šebesta, půl to rolník a půl hostinského. Odbýval své hosty, odkázané na stravování v jeho hostinci, častěji ubohým způsobem. Pan Storch, který si potrpěl na jídlo a jeho heslem bylo „Hodně a dobré!“, si trpce do toho stěžoval, veškeré jeho zákroky v tom směru však zů-

staly marné; ať laskavá slova, tak slova, která žádný český slovník nevede, anebo se jim vyhýbá. Vrchol všeho byl dosažen, když jednoho dne kolem stolu, u něhož sedávala rodina Storchova, sklepník nesl pěkné, ještě se kouřící ovarové vepřové ouško a chvatným krokem míjel zmíněný stůl. Vepřové ouško, to bylo nejmilejší jídlo pana Storcha. „Sem, sem“, volá od svého stolu. Tu se ale ozve hlas: „To ne, to je jen pro mě!“ Byl to hlas hostinského Šebesty, kterému to pan Storch do své smrti nemohl zapomenout.“

Nemohu si pamatovat, co se dělo v Hotelu Šebesta kolem roku 1890, ale dobře si vzpomínám, jak jsem tam v 50. letech minulého století chodil otci se džbánkem pro pivo. To už znárodněný podnik spadl pod Restaurace a jídelny Praha-západ a sprá-

voval jej manželský pár, pán a paní Kočí. On býval stejně nerudný jako Šebesta, ale jeho paní bývala hodná a byla dobrá kuchařka. O sobotách a nedělích se obědy podávaly v místnosti za výčepem, kde na stolech ležely čisté bílé ubrusy. Před hostincem ještě stály mohutné kaštany, pod nimiž bývalo v létě příjemné posezení. Prašná silnice končila u nádraží, proto ojedinělý příjezd automobilu přinášel jisté rozptýlení.

Pro nás, Čechy, byla a je hospoda komunitní centrum, kam směřujeme nejen na pivo, ale především abychom potkali kamarády a známé. Abychom si popovídali a probrali věci, které nemusejí být ani světoborné. Tak si vzpomínám, jak jsme se U nádraží stavěli po tenisu a před obědem; vždycky tam seděl pan Janda a dali jsme řeč o tom, co vaří a co mu roste v zahrádce. V podvečer přicházeli pan Trachta a pan Majdák a s dalšími hráli ferbla nebo očko. Míla Pazenhauer, později známý jako „Aceton“, docházel tam v saku s kravatou.

Pak přišla zlatá éra, spojená s hostinským Václavem Pštrosem. Toho mám zařazeného, vedle Jardy Kocoura, jako hostinského od Boha. Václav totiž stačil točit pivo, nosit jídlo, sledovat televizi, radit u šachů a kibicovat do mariáše! Jeho pouťáč před hospodou „Dnes čerstvý fernet!“ nešlo nejen přehlédnout, ale tím méně ignorovat. Zadní místnost se z jídelny přeměnila na občasnou hráčské doupe, kde jsme my, volejbalisté a volejbalistky, slavili spoustu večírků a merend. V té době se v hospodě U nádraží scházelo několik mariášových společností a platilo nepsané pravidlo, že absenci omlouvá jenom smrt nebo emigrace! V neděli večer pravidelně koncertovali Míša Landa a René Pechar, kteří uzavřeli sázku, že pokaždé musí zahrát novou písničku. V socialisticky zdechlé televizi běžel tehdy seriál o Tygrovi z Montprachemu a k mému úžasu pánové brilantně zvládli ústřední melodii. A tak hostincem duněl „Sandokan, Sandokan ...“, zatímco Kabir Bedi páral jataganem tygra ve vzduchu.

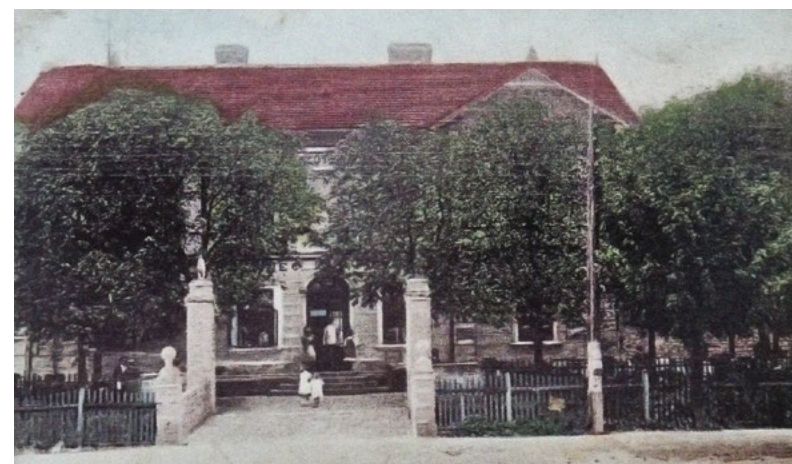

Mám dojem, že po Václavu Pštrosovi převzal podnik Karel Šlapák a Na nádraží se děly věci, které formou i obsahem odpovídaly tehdejšímu „devadesátkám“. Ale to už mně život hnal po jiných cestičkách a neměl jsem tolik času na příjemné posedávání v blízkém lokálu. Tam jsme se vrátili až s partou spolužáků ze ZDŠ každý první pátek v měsíci. A pak zazvonil zvonec a hospodě je konec! Inu, není první a asi ani poslední, která v Dobrušovicích skončila. Podobné vzpomínky mám na Starou poštu, která zmizela úplně, či na hospodu Na vinici, jež se změnila na vývařovnu. Ale mladí prý chodí k Jezu, jedni dobřichovíťtí Na hřiště a jiní Pod věž, další pak do Panské Zahrady anebo všichni všude. Tak

s Pánem Bohem, restauračko U nádraží či milý bývalý „Šebestáku“!

Jiří Růžek

Z Chuchle do Modřan Iodí ...

Mezi pražskými přívozy od pondělí 16. května přibude jeden nový - linka P4, která spojí Modřany s Velkou Chuchlí. Může se hodit jako alternativa k dopravě přes Barrandovský most. Na levém břehu bude přístaviště poblíž autobusové zastávky Dostihová, na modřanském břehu bude poblíž tramvajové zastávky Belárie.

Linka bude v provozu celodenně ve dvacetiminutových intervalech.

V pracovní dny popluje v čase 7:00 – 21:00.

V nepracovní dny pak v čase 8:00 – 21:00.

Více na webu: <https://pid.cz/privozy/>

Osmdesát let od operace Anthropoid

Z hlediska vyššího principu mravního vražda na tyranu není zločinem.

Z povídky *Vyšší princip* Jana Drdy

Anthropoid byl krycí název diverzní akce, jejímž cílem byla likvidace zastupujícího protektora a třetího nejmočnějšího muže Říše, Reinharda Heydricha. O jeho odhodlání zlomit český odboj svědčil už jeho nástup do funkce v září 1941, který se nesl ve znamení rozsudků smrti a transportů do koncentračních táborů. Úspěšné provedení operace Anthropoid mělo světové veřejnosti i Spojencům ukázat, že český národ se s okupací nesmířil. Československá exilová vláda si také byla vědoma toho, že po porážce Německa by Československo nemuselo být obnoveno v předválečných hranicích, protože mnichovská dohoda nebyla anulována.

Do výcviku k uskutečnění atentátu byli vybráni Jozef Gabčík a Jan Kubiš, kteří přes velké riziko této akce dobrovolně souhlasili se svou účastí. Po několikátýdením výcviku byli v noci 29. prosince 1941 vysazeni na území Protektorátu nedaleko Prahy a za několik dní se jim podařilo navázat spojení se zástupci domácího odboje. S jejich pomocí byla k útoku vybrána ostrá zatačka v Kobylisích pod Vychovatelnou, kudy Heydrich každý den projížděl. Dne 27. května 1942 Gabčík a Kubiš společně s J. Valčíkem a A. Opálkou na Heydrichovo auto zaútočili – Gabčíkův samopal sice selhal, ale Kubiš duchapřítomně hodil na vozidlo bombu, která říšského protektora zranila tak, že 4. června 1942 zemřel.

Hned po atentátu bylo vyhlášeno stanné právo a začaly kruté represe a popravy. Atentáčníci s dalšími pěti parašutisty sice našli úkryt v kryptě pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje nedaleko Karlova náměstí, ale zradou Karla Čurdy, který se dobrovolně při-

hlásil a udal všechny spolupracovníky, které znal, se Gestapu podařilo tento úkryt odhalit. V ranních hodinách dne 18. června 1942 byl kostel obklíčen jednotkami SS a v boji proti několikanásobné přesile, který trval téměř deset hodin, všichni výsadkáři zahynuli. Cíl operace Anthropoid byl sice splněn, ale v této souvislosti vzniká celá řada otázek. Její politický význam je nepochybně kladný nejen pro velký mezinárodní ohlas, ale hlavně kvůli tomu, že po atentátu odvolaly své podpisy pod Mnichovskou dohodou Velká Británie i Francie, což přispělo k uznání Československa v předmnichovských hranicích a k jeho zařazení mezi vítězné státy. Na druhé straně má však tato operace i stránku zápornou, a to značný počet obětí následného teroru. V odplatě za atentát nacisté vypálili a srovnali se zemí Lidice a Ležáky, kde postříleli všechny muže starší patnácti let, během stanného práva byly na střelnici v Kobylisích zastřeleny tisíce Čechů (mezi nimi Vladislav Vančura, autor nedokončených *Obrazů z dějin národa českého*) a v koncentračním táboře Mauthausen bylo popraveno několik set spolupracovníků parašutistů.

I když od operace Anthropoid uplynulo už osmdesát let, na hrdinství a odvahu nejen jejich přímých účastníků ale všech, kteří jako oni k porážce nacistického Německa přispěli obětí nejvyšší, nesmíme zapomenout; jinak by se historie mohla opakovat.

HgS

Poznámka redakce:

*Rotmistr a generálmajor Josef Gabčík by 7. dubna oslavil 110 let (*7. 4. 1912), rotmistr a plukovník Jan Kubiš by pak 24. června oslavil let 109 (*24. 6. 1913). 26. července 1966 zemřel v (již třetí) emigraci ve Washingtonu brigádní generál František Moravec, významná osobnost vojenské zpravodajské služby, de facto její exilový šéf (byl částí tuzemského vojenského odboje*

neuznávaný), muž, jenž je považován za autora myšlenky na atentát na Heydricha. Dne 26. dubna 2022 byly jeho ostatky po dohodě s rodinou oficiálně převezeny z USA do České republiky k pietnímu uložení v kolumbariu hřbitova v jeho rodné Čáslavi.

liky k pietnímu uložení v kolumbariu hřbitova v jeho rodné Čáslavi.

Ke Dni vzdělanosti

Pokud si náhodou všimnete, že v kalendáři je sedmý duben již několik let veden jako Den vzdělanosti, nemusíte pod vlivem tohoto názvu začít shánět učebnice a podobnou literaturu v naději, že doženete to, co jste ve škole zameškali, a stanete se „vzdělanecem“. Bylo by to sice možná k něčemu dobré, ale smysl tohoto významného dne je jiný. Uvedené datum bylo totiž za Den vzdělanosti zvoleno kvůli tomu, že v tento den v roce 1348 vydal Karel IV., český král a císař Svaté říše římské, zakládací listinu univerzity, první vysoké školy tohoto typu

na sever od Alp a na východ od Paříže. Vzorem mu byla pařížská Sorbonna se svými čtyřmi fakultami: lékařskou, teologickou, právníkou a artistickou. Založení univerzity, později nazvané univerzitou Karlovou, mělo pro naše školství nedozírný význam a umožnilo rozvoj kulturních styků českých zemí s Evropou. Díky tomu se Praha stala jedním z významných center evropské kultury a vzdělanosti.

HgS

Charita se dlouhodobě stará o uprchlíky a jiné znevýhodněné rodiny

V našem kraji našly útočiště desítky uprchlíků před válkou na Ukrajině. Hned, jak válka vypukla, začaly obecní a městské úřady, sokolové i jednotlivci hledat možnosti, jak se postarat o ukrajinské rodiny a zajistit jim ubytování. A tak se městečka a obce rozrostla o uprchlíky, tedy převážně ženy s dětmi, pro které bylo vedle ubytování nutno obstarat spoustu jiných věcí. Vždyť opustily svůj domov často jen s kufrem toho nejnútnejšího. Proto se tu vytvořila také podpůrná síť aktivit a služeb: podnikatelé, lékaři a jednotlivci hledají, jak pomoci podle svých možností – od nabídky různého vybavení do ubytovacích zařízení, přes finanční podporu až po pomoc vlastními odbornými znalostmi.

Do této sítě se zapojila také místní dobrovolnická charita se sídlem v Řevnicích. K pomoci využívá společenství dobrovolní-

ků, kteří se dlouhodobě starají o znevýhodněné rodiny v našem kraji. Uprchlíká vlna zmobilizovala i další dobrovolníky, a proto jsme mohli navázat spolupráci s Potravinovou bankou Central, a jednou i dvakrát týdně přivážet trvanlivé potraviny a jiné užitečné věci. Ty jsou ukládány do charitního skladu a podle potřeb rozváženy uprchlickým rodinám. Charita zásobuje také sklad v Dobřichovické Ruské ulici. Letos tam také byla dovezena nová obuv, kterou charitě tradičně daruje místní podnikatelka.

Celostátní sbírka potravin

Charita se zapojila také do celostátní sbírky potravin. Zatímco v Bille v Letech tuto sbírku již tradičně a s velkým úspěchem obstarávají dobřichovičtí skauti, charitě byla přidělena Billa v Kamenici u Jílového u Prahy.

Byl to pro charitní dobrovolníky úplně nový, přínosný zážitek. Přímá komunikace s dárci byla většinou velmi přívětivá, ale občas bylo nutné čelit i odmítavým stanoviskům lidí. Z kamenické Billy se podařilo dovézt 720 kg darovaných potravin a drogistického zboží pro uprchlíky v našem kraji.

Finanční dary umožňují širší podporu

Když se dobrovolníci blíže seznámili se situací uprchlíků, zjistili, že se jim nedostává mnoho nezbytných věcí pro život v novém prostředí. Proto pro ně charita nakupuje léky, prádlo, ovoce i zeleninu, bezlepkové potraviny. V Řevnicích vznikla dětská skupina pro ukrajinské děti. Charita se stará o to, aby měly děti zdravé svačiny, včetně ovoce. Také dětem pořizuje věci pro výtvarné i pracovní činnosti a mnoho dalšího.

Kyvadlové hodiny

Kyvadlové hodiny jsou poněkud zastaralé zařízení k měření času, nicméně však i dnes mohou být prospěšné. Člověk je ocení zejména tehdy, když si potřebuje pozvednout mírně pokleslé sebevědomí, kterýžto pokles bývá způsoben nepochopením a odmítáním jeho geniálních nápadů. Užitečnost kyvadla ukazují následující řádky převzaté (a mírně upravené) z autorovy sbírky *Recese poeticko-(ne)vědecké*.

Kyvadlové hodiny

O tom se mi vždycky sny jen snívaly, že by doma na má slova kývali. Jednou ale náhodou mě napadlo, že bych si moh' obstarati kyvadlo, a tak zcela bez vědomí rodiny zakoupil jsem kyvadlové hodiny.

Kyvadlo teď s námi doma přebývá, na má slova souhlasně vždy zakývá.

HgS

Nakupovat tyto věci může charita díky finančním darům, které lidé vzhazují do kostelních kasiček, nebo je posílají na charitní účet. Dosud se podařilo získat 148 001 Kč. Všem dárcům patří veliký dík.

Válka na Ukrajině nekončí, takže se uprchlíci nemohou vrátit a stále potřebují naši pomoc. Proto je pořád ještě možné přispívat na charitní účet 229694645/0300 s variabilním symbolem 22. K platbě lze použít uvedený QR kód.

Rodiny v nouzi v našem kraji

I v této době pokračuje Farní charita Řevnice ve své tradiční práci – stará se o místní znevýhodněné rodiny. Ty se nyní ocitají na okraji nouze kvůli zdražování. Charitní práce stojí na dobrovolnicích, kteří působí v celé řevnické farnosti, která sahá od Všenor až po Osov. Dobrovolníci se seznamují se životní situací rodin, získají si jejich důvěru a díky tomu pro ně dokáží najít vhodnou pomoc.

Eva Vaculíková, Farní charita Řevnice

Vítej, nová školo!

V letech bude od 1. 9. 2022 v provozu nová základní škola, respektive její první stupeň. Škola ponese jméno A. B. Svojsíka. Vidíme to jako významný počín v rámci regionu. Požádali jsme o odpověď na pár otázek paní ředitelku Mgr. et MgA. Romanu Šindlářovou, jež se stala vítězkou konkursu na tento post, a to z deseti uchazečů.

la, jak by měla moje vysněná škola vypadat. Všechna místa, kde jsem dříve působila ve školství, mě inspirovala. Pak jsem z toho vytvořila koncept. Účast na diskusi o tom, jakou chtějí mít Lety školu, mi pak potvrdila to, že naše představy jsou téměř totožné. A definitivně jsem měla jasno v tom, že se chci o místo ředitelky ucházet.

Kdo všechno a jak se o vznik nové školy zasloužil?

Nastoupila jsem již do skvěle rozjetého vlaku, takže jsem nebyla přímo u zrodu. Tím, že jsem z Letů, jsem tuto situaci ani nesledovala. Ale samozřejmě vím, že škola v letech by nejspíše nestála bez paní starostky Tesařové, která si stavbu školy moc přála. Zároveň je důležité zmínit podporu vedení obce – i jejich občanů, bez kterých by to nešlo. Já ve škole funguji na menší úvazek rok. Chtěla bych tímto moc poděkovat paní ředitelce mateřské školy Janě Šalkové Rozsypalové. Spolupráce s ní je velmi příjemná, paní ředitelka mě zasvěcuje do fungování školky, dělí se o své „know how“. Moc si přeji (a pevně v to doufám), že naše spolupráce bude i nadále pokračovat ve stejném přátelském a plodném duchu...☺. Co se týče spolupráce přímo s obcí – tak můj velký dík patří kromě paní starostky i paní Markétě Huplíkové. Dalo by se říci, že poslední rok jsme spolu v pravidelném (občas i denním) kontaktu. Velmi mi pomáhá s rozjezdem školy. Konstruktivní konzultace, nadšení pro věc – i její pozitivní energie jsou pro mě velkými pomocníky.

Paní ředitelko, možná to bude znít trochu jako klišé, ale jste zřejmě na prahu toho, o čem jste dlouho snila. Vytváříte vlastní projekt ale de facto – dalo by se zatím říci – bez historie. Přesto ale s historií vlastní, a navíc poměrně bohatou. Mohla byste ji přiblížit?

Máte pravdu, vést malou školu rodinného charakteru byl můj sen, který vznikl při praxi na vysoké škole na okraji Českých Budějovic. Tamní škola mě absolutně nadchla. Panovala tam pohoda, tvůrčí atmosféra a nadšení pro práci (a to jak u žáků, tak u učitelů). Škola měla různé projekty a rituály, které celou školu propojovaly v jeden skvěle fungující celek. Takže při vytváření koncepce pro konkurs jsem si vzala papír – a na ten jsem si sepsa-

Na webu školy uvádíte jako motto okřídlenou a často užívanou a obměňovanou větu: „Dítě není nádoba, kterou je třeba naplnit, ale hvězda, kterou je třeba rozzářit.“ Bylo by možno tuhle pěknou myšlenku trochu rozvést?

V dnešní době plně moderních technologií se na nás hrnou kvanta informací. Co potřebujete vědět, to se většinou dozvíte za pár kliknutí. Není už třeba být chodící encyklopedií. Naše školství je bohužel ještě stále často orientováno na ono „plnění nádoby“. Děti se něco naučí, většinou výkladem učitele, pak to vysypou do písemky – aby se zase uvolnila kapacita na další „náplň“. Většina informací opravdu zmizí – nezůstane po nich téměř nic. Co mi přijde důležité – a na co bychom se měli zaměřit – je v dětech probudit touhu něco se dozvědět. Aby byly hvězdami, které nadšeně září. Toto se dostává samo, pokud bude učivo zprostředkovááno zábavnou a prožitkovou formou. Pak bude učení pro děti radost – a spousta takto předaných informací se v dětech uchová. Tento systém klade samozřejmě větší nároky na učitele – ale vyplatí se to.

Škola nese jméno A. B. Svojsíka. Jak jste k tomu došli?

Obec Lety udělala mezi občany anketu, kde nabídla několik jmen, která se nějakým způsobem vázala k obci či blízkému okolí. Občané také měli možnost přijít s návrhem vlastním. Zvítězila právě osobnost A. B. Svojsíka. Byl to zakladatel českého Junáka, který měl k tomuto kraji velmi blízko a miloval ho.

Můžete představit zatímní tým, který se bude o chod školy starat?

Přišlo přes 50 životopisů a proběhlo přes 30 pracovních schůzek. Jsem moc ráda, že opravdu bylo z čeho vybírat. Jsem pevně přesvědčena, že se nám podařilo najít „dream team“, který nám pomůže naše hvězdy rozzářit...☺. Více o zaměstnancích si můžete přečíst na našich webovkách www.skolalety.cz, kde má každý zaměstnanec svůj medailonek. Chci ještě doplnit, že výběr zaměstnanců není plně ukončen.

Do výuky chcete hodně integrovat dramatickou výchovu. Jak to bude vypadat v praxi?

Z vlastních bohatých zkušeností s dramatickou výchovou a z četných zpětných vazeb mám potvrzeno, že dramatická výchova má ve vzdělání dětí opravdu nezastupitelné místo. A to jak ve formě používání metod DV v různých předmětech, tak především i jako samostatný předmět. Ten budou mít děti na naší škole 1 hodinu týdně v každém ročníku.

DV je založena na prozkoumávání, poznávání a chápání mezilidských vztahů, situací a vnitřního života lidí současnosti i minulosti, reálných i fantazií vytvořených. Toto prozkoumávání a poznávání se děje ve fiktivní situaci prostřednictvím hry v roli a dramatického jednání v situaci. DV také pomáhá k tmelení třídního kolektivu

Hodláte začít s výukou angličtiny již od 1. ročníku. Jakou formou? Co je cílem?

Vyučování anglického jazyka bude probíhat hravou formou – tak, aby byla u dětí probuzena zvědavost a touha po dalším vzdělávání v tomto předmětu. Obsahem bude základní slovní zásoba, hravé scénky a písničky.

Plánujete do výuky začlenit také přírodu a okolí. Nedá nám to a opět bychom se chtěli zeptat – jakou formou?

Škola se nachází na překrásném místě a je obklopená přírodou. Od školy je blízko do lesa, na louku i k řece Berounce. Všechna tato místa jsou přímo ideální pro výuku většiny předmětů např. výtvarná výchova – kresba, tělesná výchova – pohyb v přírodě, prvouka a přírodověda – nauka názorně přímo v terénu, při hezkém počasí se však dá v okolí školy vyučovat téměř jakýkoliv předmět. Samozřejmě bude i trávení velkých přestávek venku.

V plánu je i druhý stupeň školy. Jaký je výhled?

Moc bychom si přáli, aby děti, které nastoupí nyní do 1. ročníku, mohly pak dále pokračovat na druhý stupeň. Je zpracován krásný projekt,

který počítá s vlastní tělocvičnou, odbornými učebnami – ale třeba i posilovnou nebo místem k relaxaci s kouskem přírody na střeše tělocvičny. Dnešní doba je náročná a vzniká spousta překážek, které mohou v tomto projektu nastat, věřím však, že se tuto vizi podaří naplnit.

Kolik je zatím přihlášeno dětí? Ještě přijímáte?

Zatím je přihlášeno 53 dětí do 1. ročníku a 20 do 2. – 4. ročníku.

1. 6. od 13. do 15. hodin nás čeká zápis pro ukrajinské děti – a my teprve po něm uvidíme,

jaké budou možnosti ve strukturování jednotlivých tříd. Budeme otvírat i přípravnou třídu pro předškolní děti a děti s odkladem školní docházky.

Ještě máme pár volných míst, případní zájemci mě mohou kontaktovat na adrese: romana.sindlarova@skolalety.cz

Neviditelné obtíže muže a fyzioterapie

Mladý muž na první pohled zdravý, často sportovec, profesně úspěšný. Pak také muž, kterého trápí bolesti v oblasti pánve. Bolesti v intimní oblasti skryté vnějšmu pohledu, ke kterým se může neviditelně přidávat neplodnost, snížená tvorba mužského pohlavního hormonu testosteronu atd. Z hlediska medicínského často zazní diagnóza: varikokéla. Co to je a jaká je možná její léčba fyzioterapií?

Varikokéla

Varikokéla je onemocnění, při němž dochází k městnání krve v žilách zásobujících varle, je to obdoba křečových žil dolních končetin. Léčba tohoto onemocnění je převážně operační a farmakologická (pacienti užívají léky). Ne zcela obvyklá je i léčba pomocí fyzioterapie. Varikokéla sama může způsobit nepříjemný pocit, tlak až bolest. Na tuto diagnózu se někdy u mužů přijde kvůli pátrání po zdroji pro jiné obtíže – nejčastěji je to neplodnost s těžkým nálezem ve spermogramu, porucha erekce, ejakulace.

Fyzioterapeutovo uvažování v souvislostech

Fyzioterapeut je zdravotnický odborník, který je zvyklý uvažovat v souvislostech – co a jak spolu v těle souvisí (nejrůznější vzájemné ovlivnění funkce např. pohybového, nervového, cévního, hormonálního, lymfatického systému). Na základě vyšetření každého jednotlivého pacienta fyzioterapeut zhodnocuje výchozí stav a navrhuje (po domluvě s pacientem) terapii.

Při optimálním napětí svalů (a dalších měkkých tkání) je průtok krve cévami usnadněn – a o to v terapii pacientů s varikokélou běží. Chceme podpořit optimální cévní funkci, v tomto případě chceme pomoci odtoku krve. Při tom by svaly neměly být ani v křeči (céva by byla „škrccena“), ani úplně ochablé (céva by neměla „oporu“ ve svém okolí). Při optimálním napětí svalů si cévy lépe zachovávají svou pružnost a krev v nich pak může proudit plynule. Mimo to je důležitá součinnost svalů celého těla - jejich dobrá souhra také napomáhá žilnímu návratu.

Cévy (žilí i tepny) tvoří jeden funkční celek, kdy velké cévy navazují na menší, ještě menší atd. Tedy je důležité nesoustředit se pouze na malou oblast pánve, ale uvažovat o proudění krve v trupu, potažmo v celém těle. V oblasti trupu se nachází transverzální přepážky – pánevní dno, bránice, horní hrudní apertura (oblast v úrovni klíčních kostí), ústní dno. Všechny tyto přepážky jsou tvořeny svaly a navzájem se funkčně ovlivňují - porucha v jedné části se může promítnout i do ostatních přepážek. Při nedostatečné funkci těchto vrstev (tedy opět ve smyslu příliš zvýšeného či sníženého napětí) je omezena i funkce cév, které skrz ně prochází. Fyzioterapeut tedy vyšetřuje a navrhuje terapii nejen v oblasti pánve, ale i terapii, která působí i na vzdálenější místa, protože jak již bylo zmíněno, struktury se navzájem ovlivňují. Specifickou funkci uprostřed trupu zastává bránice se svojí dechovou funkcí. Ta také hraje významnou roli pro usnadnění návratu žilní krve, proto je součástí i terapie zaměřená na dýchání.

V neposlední řadě by i fyzioterapeut měl mít na paměti, že muži s varikokélou mohou mít citlivá témata, o kterých je těžké hovořit. Tedy i nabídnutí pomoci na psychoterapii je součástí práce fyzioterapeuta.

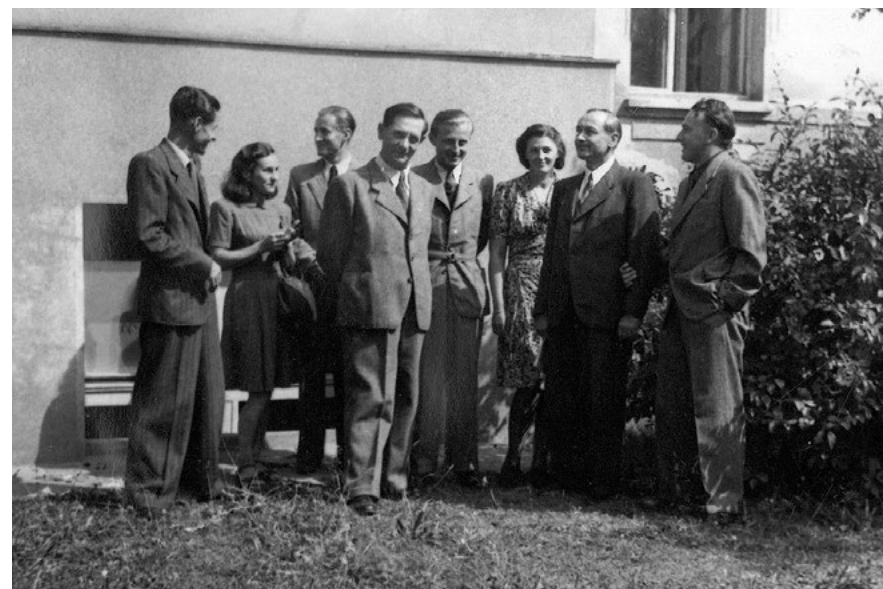
Fyzioterapie pacientů s varikokélou a její specifika

Kromě obvyklých fyzioterapeutických intervencí, jako je cvičení či péče o jízvu, se v terapii pacientů s varikokélou zaměřujeme i na specifická doporučení. Tím je například pravidelné polohování, kdy pacient leží, má podloženou pánev a dolní končetiny opřené o zeď. Žilní krev tak může v této pozici snadněji odtékat směrem k srdci. Velkou roli hraje i oblečení a způsob „nesení“ těla během dne: těsný oděv, tvrdý šev kalhot, příliš uplé spodní prádlo a sed s ohnutými zády bez opory nohou zvyšuje svalové napětí v pánvi nad míru optima. Proto doporučujeme ideálně kalhoty, které i vsedě nejsou těsné, spodní prádlo typu boxerky, v noci spaní bez spodního prádla popř. ve volných pyžamových kalhotách. Důležitý je i způsob vyprazdňování, kdy je dobré volit polohu dolních končetin s podložením chodidel menším stupínkem, aby kolena byla výš než pánev. V neposlední řadě ochlazování varlat z hlediska snížení teploty v oblasti šourku je velmi důležité pro jejich správnou funkci. Doporučujeme pravidelné sprchování studenou vodou. Je dobré myslet mimo jiné i na pozici vsedě s notebookem na klíně, kdy dochází k zahřívání podbřišku, pánve a této pozice se vyvarovat. Mezi důležitá doporučení patří také vhodný výběr pohybových aktivit, nácvik optimálního stoje a sedu.

Závěr

Je potřeba si uvědomit, že to, jak se pohybujeme, jak dýcháme, jak pracujeme, jsou pohybové vzorce nám vlastní mnoho let. Proto, pokud chceme změnit svalové napětí směrem k optimu, abychom co nejvíce usnadnili proudění krve v cévách, musíme počítat s časem, který věnujeme učení se novým pohybům (často i novému přístupu k vlastnímu tělu). Fyzioterapeuti, kteří jsou průvodci na této cestě, najdete v Centru komplexní péče Dobřichovice.

Mgr. Hana Šmejkalová

Učitelův sbor v r. 1942: Blažek, Fejferová, Forst, Netuka, Borovička, Tomšíčková, Rohan, Mazáč

Měšťanka za protektorátu

V bývalé měšťance, za protektorátu Čech a Moravy v tzv. hlavní škole, se stále něco mění. Ze škol musí zmizet vše, co připomíná demokratickou republiku a její politiky, nedávnou českou historii. Okupantům vadí zejména některé české knihy, obrazy a mapy, upravují se učebnice, osnovy, a naopak se klade důraz na výuku němčiny, německé dějiny, úspěchy německých vojsk. Úřední listiny jsou dvojjazyčné, tedy i školní vysvědčení, názvy obcí a měst rovněž. Válka už trvá třetí rok, životní úroveň klesá, je nedostatek potravin i dalšího spotřebního zboží.

Z Pamětní protektorátní knihy hlavní školy v Dobřichovicích

Školní rok 1941/1942

Školní rok začal 1. 9. 1941 a skončil 9. 7. 1942. Do 7 tříd nastoupilo 235 žáků, po-

čet žáků ve třídě se pohyboval od 28 do 39. Na počátku školního roku byla odškolena obec Horní Mokropsy a 36 žáků přestoupilo do školy v Dolních Mokropsech, takže v 1. ročníku byla zřízena pouze 1 třída. Dále pokračovala výuka náboženství a nepovinné předměty psaní na stroji a těsnopis ve 4. ročníku. Německé žactvo

Josef Blažek

používalo o letních prázdninách až do 14. 10. 1941 dvě přizemní učebny školy hlavní a dvě přizemní učebny školy obecné. Budova byla vytápěna od 13. 10. Vánoční prázdniny původně plánované od 19. 12. do 17. 1. byly pro nedostatek topiva dvakrát prodlouženy. Žáci si chodili jedenkrát v týdnu pro domácí úkoly. Od 4. 3. se střídali v jedné vytápěné místnosti po půldni. Pravidelné vyučování začalo až 16. března 1942. 9. 12. 1941 byly odstraněny upomínky na Sokol a závadné obrazy. 20. 1. byl jmenován nový ministr školství a lidové osvěty Emanuel Moravec. Od 13. 2. bylo zavedeno 7 hodin němčiny v týdnu při 36 žácích. 26. 3. bylo zastaveno vyučování dějepisu. 12. 6. se uskutečnilo poradenství pro volbu povolání pro vycházející žáky. 19. 6. byly propůjčeny německému žactvu usazenému v pensionu Stejskal 2 přizemní učebny školy hlavní a 1 přizemní třída školy obecné. Sedm tříd se pak učilo v 5 učebnách až do konce školního roku. O letních prázdninách v r. 1942 byly na

Antonín Forst

měsíc 2 učebny přeměněny na ložnice pro feriální osadu města Prahy.

Události v obci:

26. 8. 1941 se konala veřejná slavnostní schůze obecního zastupitelstva k 65. výročí povýšení na městys. 18. 10. 1941 bylo nařízeno nošení žluté hvězdy pro židovské obyvatele. Od 28. 9. 1941 do 20. 1. 1942 byl vyhlášen civilní výjimečný stav. Byly zavedeny lístky na brambory, nařízeno hlášení o odvádění obilí ze sklizně, zabavena úroda ovoce, nařízeny soupisy dobytka, hus a drůbeže. Dávka mléka byla snížena na 1/8 l. Byl přísně stíhán obchod pod rukou. Nedostatek obuvi zapříčinil u některých žáků nepřítomnost ve škole. 9. 4. 1942 byly sнесeny a odvezeny kostelní zvony. Od 27. května do 3. 7. 1942 bylo vyhláшено stanné právo jako důsledek atentátu na zastupujícího říšského protektora, SS-Obergruppenführera a generála policie, Reinharda Heydricha. 29. 5. se po krupobití rozvodnil Karlický potok, strhl most v Kar-

Marie Dvořáčková

líku, hráze rybníčků a u Dobřichovic zaplavil pole. V sousedních obcích se konala vojenská kontrola obydlí, v Dobřichovicích k ní naštěstí nedošlo.

Školní slavnosti:

Na počátku šk. roku se připomnělo 100. výročí narození A. Dvořáka, 9. 12. 150. výročí narození W. A. Mozarta. 14. 3. bylo proslovem vzpomenu 3. výročí protektorátu. 27. 3. se oslavilo 350. výročí narození J. A. Komenského a 20. 4. se slavily narozeniny A. Hitlera. 11. 6. byla uctěna památka oběti atentátu R. Heydricha a 9. 7. byly proslovem připomenuty narozeniny státního prezidenta E. Háchy. Od 20. června 1941 provádí inspekci na okrese Praha-venkov nový OŠI Vladimír Vydra. Narodil se r. 1892 ve Lštění, okr. Strakonice, absolvoval UÚ v Plzni. Učil na Roudnicku, v Liptovském Mikuláši a Podbrezové, jako školní inspektor působil ve Strakonících a Domažlicích. Naši školu navštívil 13. 3. a 10. 4. 1942.

Anna Laštovková

Změny v učitelském sboru:

Ředitel školy J. Netuka žádá 9. 9. s platností od 1. 9. 1941 o dovolenou až do ukončení řízení pro odchod do penze. Správu školy měl převzít nejstarší člen sboru Josef Mareš. 19. 9. byla však dovolená zrušena a Jaroslav Netuka je 25. 9. povolán do služby. Na počátku roku odcházejí: Josef Raba do Prahy, Kristina Mikešová do Modřan, Marie Jará do Dolních Mokropes a Josef Mrázek do Radotína. Od 1. 12. nastupuje Jaroslav Štěpán do Prahy a Marie Dvořáčková do Řevnic. 15. 2. přecházejí Antonie Laštovková do Radotína a Jaroslav Novák do Kosoře.

Nově ustanovení učitelé:

Josef Blažek *1913 Věšín u Blatné; vystudoval UÚ v Příbrami, působil na OŠ v Horních Počernicích, Řevnicích, Dolních Mokropesech a Třebotově. V Dobřichovicích pracuje jako výpomocný učitel.

Antonín Forst *1914 Příbram; učil se zubním technikem, vystudoval UÚ v Příbrami, kde ma-

Jaroslava Tomšíčková

turoval v r. 1936. Složil odborné zkoušky pro hlavní školu z I. a IV. odboru a z němčiny. Působil na OŠ na Svaté Hoře u Příbrami, v Marienbadu, Dobříši, Hluboši, Pičíně, Dubné a Dubenci, na hlavní škole v Mníšku pod Brdy, odkud přichází jako výpomocný učitel do Dobřichovic.

Marie Dvořáčková *1907 Březové Hory; vystudovala reálku a UÚ v Příbrami, maturovala v r. 1928. Pracovala na OŠ Rabí, Zlonice, Horní Mokropsy, Modřany, Dolní Mokropsy, Třebonice, Řevnice. Sem nastupuje jen na 1 měsíc a vrací se zpět do Řevnic.

Anna Laštovková *1908 Jince; UÚ Hořovice, maturita 1927, odborná zkouška pro II. odbor v Příbrami r. 1935. Vyučovala na OŠ Zdice, Praskolesy, Suchomasty a na MěŠ v Loděnici, Žebráku, Zdicích a Hořovicích. V Dobřichovicích je na zástup od 1. 12. do 15. 2., pak odchází do Radotína.

Po ní nastupuje **Jaroslava Tomšíčková** *1910 Vodňany; vystudovala střední ško-

Jaroslav Novák

lu v Prachaticích, složila doplňkové zkoušky a r. 1939 odborné zkoušky pro IV. odbor. Působila na MěŠ v Miletíně, Kdyni, Kolovči a Domažlicích, odkud přichází do Dobřichovic.

Jaroslav Novák *1908 Horní Mokropsy, studoval na reálce, poté na UÚ v Praze, maturoval v r. 1927. Učil v Terezíně, Praze, Želkovicích, Košťanech, jako řídicí učitel v Žalanech a Modlanech. Do Dobřichovic přichází z Horních Černošic jako zastupující učitel a 15. 2. je přeložen do Kosoře ve funkci řídicího učitele.

Josef Borovička *1918 Pičín; r. 1937 absolvoval na UÚ v Příbrami, v r. 1942 složil zkoušku z němčiny. Praktikoval a hospitoval na OŠ v Pičíně, od 1. 5. 1942 se stal výpomocným učitelem a od 1. 6. 1942 čekatelem.

Anna Jeníčková *1920 Voltuš, okr. Blatná, absolventka UÚ v Praze (1941), od 21. 4. praktikantka v Dobřichovicích.

Josef Borovička

Všichni učitelé předložili prohlášení o árijském původu.

Po suspendování všech členů újezdní školní rady jmenoval okresní výbor nové členy a 26. 9. se konala ustavující schůze za přítomnosti OŠI Vladimíra Vydry, při níž byli noví členové rady vzati do slibu: předseda - Karel Havlík, mlynář a majitel elektrárny v Dobřichovicích, náměstek - Václav Jakeš, nadlesní; I. odbor (OŠ): Blažena Böhmová, řídicí učitelka, Ladislav Kalina, učitel; za obce: Václav Havlena - Karlík, Jiří Novák a František Handschuh - Dobřichovice, Jan Kulíšek - Lety; náhradníci: Miroslav Novák, František Straka, A. Jiráček.

II. odbor (Hlavní škola): zástupci učitelského sboru - Josef Mareš, Jaroslav Štěpán (za něho pak Stanislav Rohan); za obce: F. Pondělík - Dobřichovice, J. Velebil - Karlík, E. Hodaň - Vonoklasy, A. Petrák - Všenory; náhradníci: Jan Mazáč, Josef Kecek, K. Maršálek. Opravy v budově: O letních prázdninách 1941 byly vybiřeny sklepní učebny, o Váno-

Anna Jeníčková

cích byl opraven vodou poškozený nábytek, v předním sklípku bylo instalováno čerpadlo. 20. 3. byly sklepní učebny zatopeny do výše 2 schodů. Po 3 dnech voda odtékla. Pomůcky: Újezdní školní rada a rodičovské sdružení darovali 1 000.-K na zakoupení mikroskopu. Bývalý ředitel školy Ladislav Maršálek, nyní OŠI v Českém Brodě, daroval škole 24 obrazů přírody. Z kabinetů byly odstraněny závadné pomůcky: knihy, učebnice, obrazy a mapy nehodící se do dnešní doby. 27. 6. 1942 byly předány okresnímu úřadu, celkem 362 kg vyřazeného materiálu šlo do stoupy. Zdravotní stav žactva byl neutěšený. Kromě běžných nemocí se vyskytly spála a záškrt a celá škola musela být dvakrát uzavřena. Jeden žák zemřel. Zdravotní stav ročníků 1928-1932 kontroloval Dr. Förster. Plánovaná rentgenová prohlídka, kterou řídila Liga proti TBC, byla odložena na příští rok.

Zápis ředitele Jaroslava Netuky zpracovala J. Váňová

KAVA-PECH a Petr Chrdle

Od r. 1990 žije v Anglické ulici v Dobřichovicích Doc. Dr. Ing. Petr Chrdle, CSc. Počátkem 90. let minulého století, přesněji r. 1992, založil agenturu nazvanou Kongresová a vzdělávací agentura Petra Chrdleho známou pod zkratkou KAVA-PECH (<https://kava-pech.cz>). Z pořádání akcí a vydávání sborníků o nich se posléze vyvinula činnost nakladatelská. A to velmi bohatá. Jak knih českých, tak knih v esperantu i v cizích jazycích. Bohatá také, pokud vezmeme do úvahy export. Tu připomeňme jednu zajímavost: 20. 12. 2016 bylo nakladatelství KAVA-PECH zapsáno agenturou Dobrý den do databáze českých rekordů jako nakladatelství exportující vlastní vydané knihy do nejvíce zemí všech obydlených kontinentů (s výjimkou Antarktidy). Jasně: do 63 zemí jdou hlavně knihy psané esperantem.

A protože nakladatelství KAVA-PECH slaví letos 30. výročí, požádali jsme jeho majitele P. Chrdleho o krátký rozhovor. Nebude první. S P. Chrdlem jsme totiž publikovali rozhovor v zimním čísle Kukátka XXXII/2016 na s. 23-25 (http://www.dobrich.cz/kukatko/kukatko_2016_4.pdf). V něm jsme si povídali o historii a důvodech vzniku agentury a nakladatelství, o modelech jeho nakladatelské práce. Zkusíme navázat. A protože jsme s Petrem dobří přátelé, snad nebude vadit, že si budeme tykat.

Co se změnilo v Tvém životě i v činnosti agentury od doby, kdy jsme publikovali poslední rozhovor?

Je to více než pět let, a tak se samozřejmě změnilo dost. Jednak už nemám žádné zaměstnance, ani na částečný úvazek, a dělám si vše kromě tisku a grafiky sám. Navíc jsem prodělal nějaké nemoci, např. s covidovými komplikacemi jsem byl 5 týdnů v nemocnici a bojuji s následky dál, o svojí blbosti způsobené havárce na kole jsem se už s čtenáři Kukátka podělil, ale ani to

ještě není v pořádku a v červnu jdu na reoperaci lokte. Naštěstí je ale více toho kladného: práce mne stále baví a věřím, že se dám dohromady tak, abych ještě některé ze svých projektů, jak nakladatelských, tak i autorských, naplnil.

Je vydávání knížek v současné době jiné než v začátcích Tvé nakladatelské činnosti?

Je. A mění se stále. Nabídka i skutečně hodnotných knih mnohonásobně převyšuje poptávku, proto náklady knih je potřeba dělat stále menší a menší. A pro lavinu novinek každý týden ani ta největší knihkupectví nemají místo na to, aby měla veškerou knižní nabídku. I když mým výhradním distributorem je KOSMAS, pravděpodobně jednička na českém knižním trhu, i tak se mnoho knih, i s vynikajícími recenzemi, na knižním trhu velmi těžko prosazuje. A s nutností malých nákladů a při růstu cen tiskáren atd. v podstatě není možné vydat knihu bez sponsora. Dokud jsem provozoval svoji kongresovou a vzdělávací agenturu, která byla dost zisková, dotoval jsem si svého koníčka - nakladatelství - sám. Teď už to nejde. Naštěstí

mám občas zakázky od zahraničních malých nakladatelství na celý náklad, a tak mi alespoň na vydání knih, na kterých mi opravdu záleží, finance vyjdou. Občas se sežene nějaký sponsor, ale je to čím dále obtížnější, někdy si ho sežene sám autor, nebo to dokonce sám zaspensuruje. To byl i případ Emila Caldý, o čem jsem psal v článku citovaném v úvodu. Takže jako asi všude, peníze jsou až na prvním místě; to platí i pro vydávání knih.

Když jsme spolu hovořili v r. 2016 o zatím vydaných knihách, uváděl jsi počet 180. Kolik od té doby přibylo? Kterých si zvláště ceníš? Můžeš je čtenářům Kukátka krátce představit?

Teď jsou v tisku tři knihy, po jejich vyjití 29. 5. to bude zaokrouhleno na 240. Kterých si nejvíce

*cením, říci neumím. Všechny mne rukopisem nějak zaujaly, jinak bych je nevydal. Ale protože je bližší košile než kabát, rád bych představil některé z těch, u nichž jsem nejen nakladatelem, ale i autorem. Jednoznačně za svoji nejspěšnější knihu považuji esperantskou *Sen laco por paco* (neúnavně pro mír), s podtitulem *Život a dílo Berthy von Suttner*, v níž jsem mezinárodnímu čtenářstvu představil obdivuhodný život pražské rodačky z rodu Kinských a první ženy - nositelky Nobelovy ceny za mír. Ta má nejen perfektní recenze, ale dobře se i prodává. A samozřejmě momentálně mám citově nejbliž k novince, která vyšla koncem února, a to *Čína, Korea, Japonsko - Země podobné, avšak rozdílné*. Tu jsem vydal současně jak česky, tak i v esperantu, a ohlas na obě verze mi také dělá radost.*

Údery na buben řídí P. Chrdle výměnu stráží v Soulu.

S místní rodinou v Amazonii

Hned ale uvedu, že není vhodná pro toho, kdo hledá nějaké podrobné informace o dějinách, geografii či památkách těchto zemí. Takové encyklopedické údaje si snadno najde v literatuře nebo na internetu. Já se s čtenáři chci naopak podělit o to, jak jsem poznal normální obyvatele těchto zemí, ať na univerzitách, v kláštorech, na sportovištích, nebo v domácnosti.

Trvá stále Tvá vášně pro cestování a turistiku?

Ano a ne. Chuť trvá, ale naučil jsem se být opatrný a s ohledem na mé diagnózy už pěstuji v podstatě jen pěší turistiku v ČR a nejbližším okolí a dál vyjedu jen zřídka, například už mám letenky do Montrealu na Světový esportantský kongres v srpnu. Ale v žádném případě nenaríkám. Víím, že mnoho lidí i mladších je na tom hůř nebo už nejsou. Takže stále si užívám života a těch aktivit, které mne neohroží – a je jich našťásti dost.

Co nakladatelství připravuje aktuálně?

Prozradím zatím velice vzdálený projekt proto, že ho připravujeme s Dobříchovičkem a mým kamarádem Vládou Gavriněvem, běžkařem a překladatelem z angličtiny. Vydal jsem anglicky bohatě barevně ilustrovanou knihu *Cross Country Skiing around the World* (Na běžkách

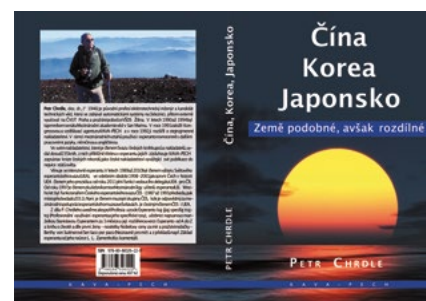
kolem světa), kde autor Hannes Larsson popisuje běžkařské dálkové závody a festivaly a věci s nimi spojené. Jedna z kapitol je věnována i Jizerské padesátce a naší vynikající šampionce Blance Nedvědkové. Bohužel jsem sponsora získal jenom na anglické vydání. Pokud by se mezi čtenáři našel někdo ochotný tuto nákladnou knihu, jistě zajímavou i pro české čtenáře, zasponzorovat, rád mu veřejně poděkuji na čelním místě v knize a vejde tím do historie jako mecenáš literatury.

Ale plánuji nejen nové publikace: 9. června pořádám oslavu 30 let trvání mého nakladatelství v sídle Jednoty tlumočnicků a překladatelů, Senovážné nám. 23 v Praze, sály 15 a 16. Bude tam mj. prodejní výstavka knih s velkými příležitostnými slevami, malé občerstvení a o hudební část se postará členka divadla Semafor Jolana Smyčková doprovázená na klávesách svým semaforským kolegou. Začátek je v 17:00, ale výstava přes 100 titulů KAVA-PECH, které jsou ještě v nabídce, bude přístupná už od 16:00 hodin. Takže zvu i čtenáře Kukátka.

Na závěr dovolu otázku, která souvisí spíše s anketou, v níž se Kukátko táže na život v Dobříchovicích. Jak ses vlastně objevil v Dobříchovicích?

Není jednoduché odpovědět. Asi řízením osudu, protože do sebe zapadlo tolik náhod, že se mi to při

Rozhovor pro celostátní korejskou TV ve Wonju (Jižní Korea) během IML (International Marching League)

zpětném pohledu zdá skoro nemožné. Ale stručně snad alespoň o poslední fázi; když jsme chodili s ženou po okolí Prahy a hledali bydlení, dozvěděli jsme se o novostavbě v Dobříchovicích, kde jeden z bytů, čerstvě zkolaudovaný, je na prodej. Když jsme uviděli bytovku hned u Berounky (já jsem odkojený Malší), sedli si na lavičku u lávky a dívali se přes řeku na hřebeny Hřebenu, hned jsme si řekli, že jestli toto vyjde, tak odtud nás už nic nedostane. A i když povodeň v roce 2002 mi ukázala, že toto místo má i stinné stránky, pořád zde bydlení považuji za pro mne ideální.

Co se Ti na současných Dobříchovicích líbí či nelíbí?

Těžká otázka. Trochu jsem odpověděl v předchozím odstavci, že příroda, teď dodám, že snadná dosažitelnost Prahy. Ale vysoce hodnotím i urbanistický rozvoj města, které je „moderní“ (zejména centrum, ale i okolí ulice Anežky České), ale přitom si zachovává svůj venkovský charakter. A mezi lidmi, s nimiž jsem se v Dobříchovicích poznal a s některými se sprátelil, našťásti dosud nebyl ani jediný, který by na mne působil negativně. Takže i dobré mezilidské vztahy.

Ale aby to nebyl jen chvalozpěv, tak ano, jsou tu i věci, které mne zarážejí a nemohu je pochopit, ale těch není moc. Například nový chodník v ulici 5. května z centra k lávce. Nejprve je široký až moc, proto láká lidi, kteří nerozeznají podle dláždění povrch určený pro auta a pro pěší (a tak už jsou mnohá od kol znatelně propadliny) a potom nelogicky, jak se blíží k lávce a chodci mířící k nádraží přibývají, se náhle zužuje.

KAVA-PECH na české expozici na knižním veletrhu v Lipsku

Ale nic není ideální a ani toto v mých očích nijak nesnižuje perfektní pocit, že i když jsem tady „náplava“, už dávno se v Dobříchovicích cítím doma v tom nejlepším slova smyslu.

Za Kukátko se ptal J. Matl

Recepte v centru japonského náboženství ómoto

Kulturní přehled – léto

(pro detailnější či další informace sledujete **Informační list** a příslušné weby).

Pátek 27. 5. – 21.30 hod.

Letní kino u Srubu (U Kocoura) v Letech

Mrtvý muž, režie Jim Jarmusch, v hlavní roli Johnny Depp

Sobota 28. 5. – 12 hod.

Letovské Máje (https://www.obec-lety.cz/zivot-v-obci/pozvanky-na-akce/letovske-maje-1286_283cs.html)

Sobota 4. 6. – 10:00-18:00 hod.

TETÍNSKÉ FARMÁŘSKÉ TRHY

Přijďte navštívit naše Tetínské farmářské trhy na Koledníku u Berouna. Zajistíme zdarma autobusovou dopravu Tetín – Beroun – Jarov – Koledník a zpět, celodenní dětský program, tombolu, živou hudbu, různé stánky s občerstvením i s regionálními produkty. Neváhejte, vezměte rodinu a přijďte podpořit naše místní farmáře a prodejce.

Více info na www.trhytetin.cz

Bob Vanhecke

Tetínské farmářské trhy, s.r.o.

bob@velkostatektetin.cz, www.trhytetin.cz, tel. 607 143 152

Neděle 5. 6. – 17 hod.: kostel sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku

koncert Kvarteta České filharmonie – Haydn, Telemann, Mozart, Corelli

Pořádá: KC Dobřichovice a rodina Šarounových, vstupné dobrovolné

Středa 15. 6. – 19:30 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

koncert Blues trio - Jesse Ballard, Jan Hrubý, Joe Kučera

Vstupné: 250,-/200,- Kč

Pořádá: KC Dobřichovice

Sobota 18. 6. – 10 hod.: Dobřichovice – pod residencí (zámkem)

Food Festival – všechny chutě světa

Vstupné: 100,- děti a držitelé ZTP zdarma

Pořádá: Štefan Oršoš

Pátek 24. 6. až neděle 26. 6. – 20 hod. (26. 6. od 17 hod.): Dobřichovice – residence (zámek)

představení Byl jednou jeden král (DDS a Kukadýlko)

Vstupné: 220,-/150,- pro děti do 12 let

Středa 29. 6. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Divadlo Na Jezerce zahraje představení **Práskni do bot**

Pátek 1. 7. – 21.30 hod.: Dobřichovické kulturní léto – kino

Sobota 2. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Divadelní soubor Temno zahraje představení **Koule**

Neděle 3. 7. – středa 6. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Všenorská divadelní společnost zahraje představení **Tik Tik**

Čtvrtek 7. 7. – 20 hod.: Kaple sv. Judy Tadeáše v Dobřichovicích

Barokní koncert studentů souboru Ensemble pax

Pátek 8. 7. – 21.30 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Kino

Neděle 10. 7. – 17 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Divadlo Koňmo zahraje **Vodnickou pohádku** pro děti

Úterý 12. 7. a středa 13. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Divadlo Na Jezerce zahraje představení **Občan 1. jakosti**

Pátek 15. 7. – 21.30 hod.: Dobřichovické kulturní léto – kino

Sobota 16. 7.: Dobřichovice – pod lávkou pro pěší

Cyklistický závod Trans Brdy

Pozn: <https://www.transbrdy.cz/>

Neděle 17. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek) – U věže

Dobřichovické kulturní léto – Dvě na tři – koncert **Lucie Kukulové a Stáni Čížkové s kapelou**

Čtvrtek 21. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – Geisslers Hofcomoedianten zahrají představení **Raut**

Pátek 22. 7., – 21.30 hod.: Dobřichovické kulturní léto – kino

Sobota 23. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – koncert Roberta Křesťana a kapely Druhá tráva

Pátek 29. 7. – 21.30 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – kino

Sobota 30. 7. – 20 hod.: Dobřichovice – residence (zámek)

Dobřichovické kulturní léto – zakončení koncertem Ondřeje Rumla (Nahubu - swing)

Neděle 31. 7. – neděle 21. 8.: Dobřichovice – residence (zámek), kaple sv. Judy Tadeáše a kostel sv. Martina a sv. Prokopa v Karlíku

Hudební festival staré hudby Musica Viva

Pátek 26. 8. – sobota 17. 9. 2022:

(slavnostní derniéra) – velký sál residence (zámku) v Dobřichovicích

VÝSTAVA „Naše Dobřichovice včera, dnes a zítra – 20 let od povodní 2002“

další informace najdete na str. 39 (na zadní straně obálky) tohoto čísla Kukátka

Sobota 24. 9.: Dobřichovice – pod residencí (zámkem) a na cyklostezce

Přehlídka socialistických aut

Znovu s Jaroslavem Šarounem

Fotografoval Jakub Šaroun.

Dne 26. března 2022 jsme měli na zámku v Dobřichovicích díky Kulturnímu středisku Dobřichovice a rodině Šarounových možnost zažít vzpomínkový koncert na Jaroslava Šarouna. Uskutečnil se přesně rok a den od chvíle, kdy nás opustil tento muž, kterého jsme tolik obdivovali a měli rádi, klavírista a skladatel žijící v Dobřichovicích, dlouholetý klavírista České filharmonie, pedagog na Akademii múzických umění v Praze, organizátor nespočtu krásných koncertů v Dobřichovicích a Karlíku, kde doprovázel především vynikající zpěváky, ale hrál i sólově. Někteří z nás ho znali také z jeho každoročního působení jako korepetitora na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Ve svém umění i jako člověk vždy projevoval cit a lásku. Vzpomínkový koncert byl dokonale sestaven z hudebních čísel v podání umělců, kteří s panem Šarounem spolupracovali, včetně některých jeho vlastních skladeb, a z dojemných, ale i milých a vtipných vzpomínek vdovy Bohumily Šarounové a sestry Aleny Šarounové. Sopranistka Christina Kluge a tenorista Jaroslav Mrázek, umělci, kteří po mnoho let vystupovali za klavírního doprovodu pana Šarouna, zazpívali písně Bedřicha

Smetany, Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka - a Šarounovy rozkošné *Pisničky na moravskou lidovou poezii*. Za klavír usedl mladý Filip Martinka, který kromě doprovodu písní zaujal svým provedením hudebního těžiště celého koncertu - závažné Šarounovy Klavírní sonáty, kterou Martinka nastudoval přímo se skladatelem. Jako bonus jsme v jeho podání vyslechli Chopinovu *Revoluční etudu* - velmi aktuální vyjádření odporu jednoho slovanského národa (Polska) proti útlaku jeho „velkého bratra“ Ruska. Celá akce byla nezapomenutelným zážitkem.

David Beveridge

Velikonoční scény

Čas utíká jako splašený. Není to tak dávno, co jsme obdivovali hodně zajímavou výstavu betlémů a scén vztahujících se k období Vánoc - bráno v tom nejširším slova smyslu. Byly ze sbírky souboru Ludus musicus a psali jsme o nich v jarním čísle Kukátka. Na čas velikonoční připravil vedoucí souboru František Běhounek spolu s týmem spolupracovníků kolekci další (možná si vzpomenete, že jaksí nahlédnout pod pokličku jsme mohli už o minulých Velikonocích, to byly ale teprve prvopočátky snah o probuzení toho, co po desetiletí skryté spalo kdesi ...). Velikonoční scény. No - mohlo by se tomu říkat také betlémy či jesličky. Fakt mohlo? O Velikonocích? Scény ukřížování, bičování, zmrtvýchvstání etc ...? Kde je Ježíšek právě narozený v jesličkách? Nejsou ani jesličky, není ani Ježíšek. Není ani narození. No fakt není, Ježíšek je tam nahoře, na kopci, na kříži přibit, s lotrem po pravici i po levici ... I u nás v chalupách takové scény kdysi stávaly. Dokonce prý vlastně dřív než ty scény vánoční (historicky vzato byly Velikonoce vlastně prvním a nejvýznamnějším svátkem už od raně-

ho křesťanství). Ty vánoční scény byly vyhrazeny spíše pro prostředí kostelů a chrámů, což se moc nelíbilo Josefu II., jenž je odtud vykázal, proto se pak začaly objevovat i v chalupách. Třeba v Tirolicích či v severní Itálii jsou velikonoční scény stále běžné (Passionskrippe, Fastenkrippe, Osterkrippe, Google Vás navede). Dobřichovická výstava se konala v křížovnícké residenci od středy 13. do pondělí 18. dubna.

Scéna ukřížování.

Křížová cesta.

Scény jsou inspirovány dílem malíře a ilustrátora Philippa Schumachera (1866 Insbruck-1940 Mnichov, [https://de.wikipedia.org/wiki/Philipp_Schumacher_\(Maler\)](https://de.wikipedia.org/wiki/Philipp_Schumacher_(Maler))). K vidění bylo 7 scén: Kristus na hoře Olivetské, Bičování, Korunování, Křížová cesta, Ježíš na kříži, Hrob a Zmrtvýchvstání. Samozřejmě nechyběla ani tentokrát verštická scéna s vláčkem projíždějícím dobřichovickou křížovnickou residencí a vezoucím velikonoční dary.

Scéna vítězná - Vzkříšení.

Na projektu spolupracuje či spolupracovala s F. Běhounkem řada přátel. Je čas si jejich jména připomenout: mistr Jan Havrant, Marek Fichtner, Tereza Macková, Miroslava Paulová. Železniční spolupráce – to je dílo Jana Vaculíka.

Budeme se těšit na příští Velikonoce, projekt velikonočních scén je živý a svou cestu si už evidentně našel.

JM

Pohádkové putování přilákalo přes 500 dětí

Dobi Boyz.

Prosluněnou neděli 1. května se děti spolu s rodiči vydali na pohádkovou cestu z království karlického do království letovského.

Namalovat si na startu obličej a hurá vstříc úkolům Křemílka a Vochomůrky, Dlouhého, Širokého a Bystrozrakého, lesních skřítek, čarodějnic, čertů, pirátů i námořníků. Velké díky patří zkušeným pohádkovým postavám týmů Jojogym, Atletiky Dipoli, Karlického obecního úřadu, MŠ Lety, letovským hasičům, Lesnímu klubu Bukovka, Městečku i nadšeným rodinám z rodinného centra Leťánek. Díky jejich různorodým aktivitám prošly děti hladce až k vysněným pouťovým atrakcím a bohatému programu na návsi v Letech. V cíli je čekala temná dračí sluj, nádherné princezny, truhla plná zlata a památeční medaile. Hejblík s Hejblíčkou roztančili a rozesmáli nejmenší děti, dobřichovičtí Dobi Boyz rockově přitvr-

Dobřichovický lesní klub Bukovka.

dili, aby vytvořili prostor úžasnému kouzelníkovi Jakubovi, který děti doslova zdvihl ze země. Chvilími se zdálo, že se ztratí v davu nadšených dětí. Poklidné tvůrčí dílny spolu se závěrečným vystoupení kapely 4 Kafky

S kouzelníkem.

Obec Karlík na Pohádkovém lese. Všechny fotky fotila B. Tesařová.

podtrhlo pohodovou, barevnou atmosféru 11. ročníku Pohádkového lesa.

Děkujeme všem nadšeným pomocníkům z řad rodičů, obcím Lety a Karlík za úžasnou podporu, autodopravci Danu Maturovi za hladký převoz ke startu a letovským hasičům i městské policii Řevnice za zajištění bezpečnosti. Děkujeme za rozzářené tváře dětí a těšíme se příští rok 1. května opět na viděnou.

Markéta Huplíková

Jak se hrálo a opět hraje ve Všenorech divadlo

V současné době se dokončuje rekonstrukce kulturního domu ve Všenorech, původně divadelního, koncertního a tanečního sálu Velké vily Nolč, později hotelu Zdenka.

V kulturním domě budou působit Všenorská knihovna, Informační centrum Berounka, Muzeum Všenor a Všenorská divadelní společnost. Otevřena zde bude kavárna s venkovním posezením.

Ve Všenorech se tedy bude po mnoha letech zase hrát divadlo. Byla však doba, kdy se divadlo hrálo na několika místech

v obci, vlastně také ve dvou obcích, v Horních Mokropsech a původních Všenorech (v roce 1951 došlo ke sloučení obou obcí). Až do roku 1919 se kulturní život ve Všenorech omezoval většinou na zábavy letních hostů v restauraci hotelu Zdenka (dříve Velká vila Nolč). V roce 1919 se uskutečnilo v sále u hotelu Zdenka **první**

divadelní představení s názvem *Románek na horách*. Představení místních mladých ochotníků bylo zřejmě úspěšné, protože v roce 1920 byl založen divadelní spolek Vojan, který později splynul s dalším, divadelním spolkem Svornost. Hrálo se v hostinci U Zýků (později U Podzemských, nyní Na Rychtě), až do roku 1927.

V srpnu roku 1931 byl z iniciativy Václava Molhance a dalších příznivců fotbalu založen v hostinci U Jeřábků v Horních Mokropsech atletický fotbalový klub AFK Horní Mokropsy. Jako klubová místnost byl používán starý objekt v areálu dvora restaurace U Mesteků. Součástí byl **dramatický odbor DTJ**, který pořádal v sále U Mesteků průměrně ročně 9 divadelních představení. Odbor neměl mnoho členů, proto práce spočívala na několika jednotlivcích; jedním z nejobětavějších byl Jan Čuda, který byl dobrým hercem.

Ačkoliv většina představení byla vyprodána, nemohlo toto divadlo konkurovat školnímu loutkovému divadélku, které pod vedením tehdejšího řídicího učitele Vojtěcha Bezděka a učitele Jindřicha Zikmundovského získávalo neobyčejnou popularitu nejen mezi mládeží, ale i mezi dospělými v širokém okolí. Školní loutkové divadlo (Loutková scéna) v Horních Mokropsích bylo založeno v roce 1929. Ve škole v té době působil

učitel Jindřich Zikmundovský, který byl vášnivý milovník živého i loutkového divadla a rovněž i odborník. Kašpárek a Hurvínek v jeho podání byli nezapomenutelní. Společně s řídicím učitelem Bezděkem řídili chod Loutkové scény.

Slavnostní zahájení proběhlo 28.10.1929, kdy byla uvedena hra *Báj o svobodě*. Výtěžek z odehraných představení byl dáván z menší části na zařízení divadla, z větší pak na školní knihy do dětské i učitelské knihovny, učební pomůcky, almary na obuv, zahrádky na okna, vymalování školního kabinetu. Z těchto peněz se podařilo zakoupit mnoho obrazů k výzdobě školy. Děti platily 1 Kč a dospělí 2 Kč. Divadelní představení byla nejen zdrojem poznání a zábavy, ale sblížovala školu s rodiči a veřejností. Byla tak oblíbená, že představení se musela opakovat, jinak velká třída nestačila pro všechny zájemce. Byla to pravděpodobně doba největší slávy zdejší Loutkové scény. Dle pamětníků se však loutkové divadlo hrávalo ještě v šedesátých letech.

Zázemí divadla tvořil kabinet v prvním patře školy. V kabinetu bylo jeviště, které se otvíralo do sousední třídy. Ta sloužila jako hlediště. Zdá se neuvěřitelné, že se do třídy vešlo při představení najednou přes sto dětí a dospělých. Představení byla hrána pro žáky i pro veřejnost. Mezi hrdiny odehraných představení byli mezi jinými i Kašpárek, Zlatovláska, Spejbl a Hurvínek.

Ale vraťme se k ochotnickému divadlu. **Sbor dobrovolných hasičů, založený ve Všenorech již v roce 1904**, rozšířil v roce 1932 svoji obecně prospěšnou činnost také v oblasti **kultury**. **Obnovil ochotnický divadelní spolek**, který pak ve Všenorech pod vedením Karla Kolína předvedl řadu v té době oblíbených divadelních her. Dne 30. 6. 1940 byla v hotelu Zdenka provedena hra *Josef Kajetán Tyl*. Hlediště

bylo úplně vyprodáno, vybralo se celkově 1800 K a zbylo čistých 1100 K. Hra se líbila krojovou výpravou i hereckými výkony. Režii měl bratr Kolín K. a výpravu vytvořil bratr stavitel Čechelín, který dal nezištně namalovat 2 pokoje do hry.

Tělocvičná jednota Sokol Horní Mokropsy hrál rovněž divadlo. Sokol byl rozpuštěn hned na začátku války. Členové vyslýchání a zbavení jakékoliv možnosti jiné činnosti. Hasiči si začátkem okupace zahráli naposled divadlo, ale předpisy zakazovaly akce a nepřály žádné kulturní akce. Ve škole se hrálo loutkové divadlo dosti dlouho, ale pak už bylo dovoleno předvádět jen německé filmy.

Období rozmachu divadelnictví ve Všenorech nastalo v šedesátých letech, kdy Působilka tzv. **Malá scéna**, která svými vystoupeními sklízela neobyčejný obdiv.

Mezi herci byli Jindřich Zikmundovský, bratři Komůrkové, Zdeněk Seidler. Zúčastnili se i ochotníci z Dobřichovic, kde původní Malá scéna v roce 1938 vznikla. Poprvé se hrály v sále U Podzemských Čapkovy povídky *Z jedné i z druhé kapsy*. Představení se muselo několikrát opakovat.

V roce 1962 uvedla Malá scéna v režii pana Jiřího Geisslera z Dobřichovic a pana Jindřicha Zikmundovského Daňkovu veselohru *Svatba snatkového podvodníka*. Hereckými výkony přesahovala Malá scéna daleko to, na co byli ve Všenorech zvyklí. 17. 10. 1964 se soubor Malá scéna zúčastnil I. Libčického divadelního podzimu s komedií o čtyřech obrazech *Stromy umírají vstoj* od autora Alejandro Casona.

Vedle kina a Lidové školy umění zde působila **hudební scéna**, která pod vedením pedagoga Rudolfa Stonjeka přiblížila našim občanům díla Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka a dalších. Večery divadla poezie a hudby byly navštěvovány průměrně 40 občany - milovníky klasické hudby. Tato hudební činnost byla provozována v kulturní jizbě MNV.

V roce 1963 uspořádal Osvětový dům Praha – západ celookresní akci „**Všenorské léto**“ – **cyklus her pro děti a o dětech**, v němž vystoupily i místní děti.

Po delší době se doslova blýská na lepší časy. V dubnu 2022 byla založena **Všenorská divadelní společnost, z.s.**, jejímž principálem je zkušený, dlouhodobý ochotník, herec a režisér, bývalý principál Dobřichovické divadelní společnosti, Petr Říha. Obec Všenory je zastoupena místostarostkou Alenou Sahánkovou. Dalším zakládajícím členem spolku je technik Divadla Radka Brzobohatého Petr Panoch. Jsou tu však i další nadšenci zapálení pro amatérské divadlo, bez kterých by to nešlo. Spolek se chce zaměřit převážně na komedie a frašky. Občas jistě zkusí také jiné žánry a navázat na dlouholetou ochotnickou tradici ve Všenorech. Domovem Všenorské divadelní společnosti bude krásně zrekonstruovaný Kulturní dům, kde uvede počátkem srpna, své první představení, komedii *Tik Tik*.

Alena Sahánková

F. F. Šamberk:
PALACKÉHO TRÁVA 27.
dramat. ocb. AFK, H. Mokropsy 28. a 29. VIII. 1943.

Dračí lodě jely nejrychleji Letovským

Letošní již 10. ročník závodů dračích lodí na Berounce se startem v Letech a cílem v Dobřichovicích ovládl svými výkony letovský Sokol.

Tréninkové rozjízdky se jely v pátek 29. 4. odpoledne. Posádky složené z dvaceti pádlujících, bubeníka, jehož veledůležitou rolí bylo sladit všech dvacet pádel a určit rytmus a tempo, aby loď jela synchronně co nejrychleji, a kormidelníka, nacvičovaly poctivě start na rozjezd a finiš v cíli.

O řízení lodí se starali profesionální kormidelníci (mezi nimi byli i mistři Evropy a světa) z České asociace dračích lodí.

Samotný závod začal v sobotu 30. 4. v 10 hod. za příjemného jarního počasí bez deště a větru.

Ve třech kategoriích - MIX, ženy a junioři získali letovští Sokolové dvě zlaté a jednu stříbrnou medaili, takže krásný putovní pohár se přestěhoval na rok do Letů.

Děkujeme Mírovi Ostrýtovi za skvělou organizaci a těšíme se na 11. ročník závodů příští rok.

Bára Tesařová

100 let kopané v Dobřichovicích

Jak úvodní titulek napovídá, uplyne v letošním roce sto let od založení fotbalového klubu v Dobřichovicích. Ten vznikl v létě roku 1922, tedy pouhá čtyři léta po vzniku samostatného Československa, v době, kdy docházelo k velkému rozvoji sportu ve městech i na venkově. Hřiště bylo vybudováno na louce na břehu Berounky (v místě od lávky směrem na centrum města, dnes se tam pořádají různé kulturní akce).

Zajímavostí je skutečnost, že do tehdejší mistrovské soutěže mohli místní borci vstoupit až v následujícím roce 1923. Důvod byl prostý. Na rozdíl ode dneška, kdy soutěž začíná na podzim a na jaře dalšího roku se dohrávají odvetné zápasy, se tehdy hrálo od jara do podzimu, takže se vše odbylo v jediném kalendářním roce. O něco později začali hrát kopanou (napřed jako „doplňkový“ sport) i členové Sokola, takže nějaký čas vedle sebe působily dva samostatné fotbalové subjekty. Vzhledem k tomu, že téměř každé jaro docházelo k povodním a hřiště u Berounky bývalo zaplavováno, došlo k dohodě a spojení obou oddílů v jediný, a to pod hlavičkou Sokola Dobřichovice. Od té doby se hraje na hřišti u sokolovny, a to až do současnosti.

Oddíl kopané z praktických důvodů nebude pořádát žádné bombastické oslavy. Proč? Protože, k naší veliké radosti (a po několikaletých marných pokusech), se na nás usmálo štěstí a byla nám konečně přidělena dotace na vybudování umělé závlahy. Rozhodující měrou se o to zasloužili: starosta Sokola J. Čermák a hospodář Ing. J. Geissler, kterým tímto zvláště děkujeme. Dále je třeba poděkovat i místopředsedovi oddílu b. D. Kratinovi za jeho trpělivost a nesmírnou obětavost při práci pro dobřichovický fotbal.

Náklady na vybudování této závlahy se pohybují okolo 500 000 až 600 000 Kč.

Dotace pokryje přibližně 2/3, a zbytek peněz si musí obstarat členové sami. Každá koruna

bude tedy dobrá. Pěkná hrací plocha je tím nejlepším a nejhezčím dárkem ke stému výročí fotbalu v Dobřichovicích!

Poslední mistrovský zápas sehrají muži v sobotu 18. 6. od 17:00 hodin na našem hřišti proti SK Kazín, následovat bude tradiční DO-KOPNÁ (shodou okolností by na hřišti měla zahrát i oblíbená kapela VOŠÍ HNÍZDO). Kdo bude chtít, může zavzpomínat na dávné doby ... Potom, už hrací plochu mohou opanovat stroje.

Nu a jak si vedou dnešní následovníci? Mužům se letošní jaro dařilo a po smolném podzimu postupně stoupají tabulkou. Momentálně jsou na slušném čtvrtém místě. Oddíl se může pochlubit i početnou mládežnickou základnou. V soutěžích startuje hned pět družstev! Nikdy ve stoleté historii jich nebylo tolik. Jejich trenéři v čele s b. Pešicem odvádějí skvělou práci. Starší žáci jsou ve své skupině OP na 2. místě. Mladším žákům hrajícím také OP patří 3. místo. Radost nám dělá i starší příprava (v OP SP se nedělá průběžná tabulka), která se může pyšnit třeba rekordním vítězstvím 25:3 (!) nad stejně starými hráči Slávie Drahelčice. Mladší příprava má dokonce dvě družstva. I u nich je radost sledovat, jak se se zápalen věnují tomuto krásnému sportu.

Kdyby tehdejší zakladatelé měli možnost ten dnešní „potěr“ vidět, jak se na hřišti hemží, určitě by byli velmi spokojeni ...

(oma)

Volejbalistky vyhrály první ligu!

Ženy A - vítěz 1. ligy ve volejbalu zleva stojící Petra Jennelová, Lucka Jovanovičová, Gabina Poláková, Markéta Kukučová, Bára Horáková, Jolana Macalík, Adéla Vašutová, Sam Sejk (vedoucí oddílu volejbalu). V růžovém klečící Denisa Gahlerová, dále Vanesa Jerlingová, Monika Kučková a Ivanka Caldová (org. vedoucí družstva).

Dobřichovickým volejbalistkám se podařilo husarský kousek - vyhrály první ligu, letos dokonce už potřetí! Neměly to přitom vůbec jednoduché - ambiciózní celek Bižuterie Jablonec je po celou dobu soutěže „pronásledoval“ tak, že obě družstva se střídala ve vedení a bodový rozdíl mezi nimi byl minimální. Naše děvčata to však zvládla a „v boji“ o první místo zaslouženě zvítězila; k tomuto velkému úspěchu všem, kteří se o něj zasloužili, Kukátko **gratuluje!**

Závěrečná tabulka první ligy:

1. Sokol Dobřichovice
2. Bižuterie Jablonec
3. Slavia Hradec Králové
4. Volejbal Plzeň
5. Tatran Střešovice
6. Sokol Žižkov
7. Madeta Č. Budějovice
8. Královo Pole B

O tom, zda naše volejbalistky budou v příští sezoně hrát extraligu, není zatím ještě rozhodnuto, a to kvůli velmi náročným finančním i technickým požadavkům kladeným na extraligová družstva, které náš volejbalový oddíl může splnit jen těžko.

Muži A, 1. liga

Muži sice 1. ligu nevyhráli, ale i oni si vedli zdatně. Ve skupině o 1. - 8. místo se umístili na 2. místě za prvními Benátkami a před třetími Bučovicemi a čtvrtým Hradcem Králové. Tato čtyři družstva postoupila do semifinále play-off, kde však naši prohráli s Bučovicemi a finále jim uniklo. V utkání o 3. a 4. místo pak porazili Hradec Králové, což v závěrečné tabulce stačilo na třetí místo za prvními Benátkami a druhými Bučovicemi.

Muži B, KP 1. třídy

V závěrečných třech utkáních naši hráli dvakrát doma (se Sedlčany 3:0 a 2:3 a s Vlašimí 2:3 a 3:1) a skončili v Berouně, kde zvítězili 3:1 a 3:0. V konečné tabulce se umístili na šestém místě s patnácti výhrami a sedmnácti porážkami. Na prvním místě skončilo družstvo Tuchlovic.

Ženy B, KP 2. třídy

V jarní části své soutěže zvítězilo naše ženské Běčko v Králově Dvoře 3:0, 3:1 a stejným poměrem i v Berouně; doma se rozešlo s Mníškem smírně 3:1 a 0:3, ale ve svých závěrečných zápasech zvítězilo doma nad Odolena Vodou 3:0 a 3:2. V současné tabulce jsou na prvním místě a bez ohledu na výsledky zbývajících utkání na prvním místě zůstanou a do finálové skupiny postoupí.

HgS

Orientační běh

Úvodem dovolte krátké ohlédnutí za sezónou lyžařského orientačního běhu. V napínavém seriálu bojů s nedostatkem sněhu i covidovými opatřeními závodníci našeho klubu dosáhli opět hezkých úspěchů. Podrobně o nich informoval vedoucí lyžařské sekce T. Rusý v jiném místním periodiku. Sezóna pěšího orientačního běhu začala v březnu a nesla se již ve znamení ústupu covidových problémů, závodní život se k radosti všech pomalu vracel do zajetých kolejí. Během března až května jsme se zúčastnili dosud devatenácti závodů, a to jak v rámci naší oblasti, tak i vzdálenějších, jako například Mariánské Lázně nebo německý Jonsdorf. Po tradičních prvních závodech kolem hradu Kost jsme si zaběhali v areálu Tereziánské pevnosti, kde se konal odložený WOC-Tour, který musel být loni kvůli covidu zrušen. Z oblasti cíle je obrázek naší nejmladší závodnice Annabelky Zeman, která se chystá „pípnout“ poslední kontrolu, pravděpodobně se stížností na rtech: „Proč ty krabičky dáváte tak vysoko?“ V oblastních závodech, které se počítají do tzv. žebříčku oblasti, si nejlépe vedly naše závodnice J. Štrossová, která vyhrála svou kategorii v závodě ve Slaném, a P. Mrázová s vítězstvím v Lužné u Rakovníka. V půlce května začal seriál tzv. národních závodů, kde se sjedou závodníci z celých Čech. První dva pořádá oddíl Kladna

v nedaleké Chyňavě, další budou pro nás již dále, a sice v Číměři u Jindřichova Hradce. Na konci června proběhnou mistrovství a veteraniády ČR na krátké i klasické trati a pak se již můžeme těšit na letní vícedenní závody, kterých je na červenec a srpen naplánováno zatím dvanáct.

Na závěr bych se rád krátce zmínil o organizované i neorganizované podpoře, kterou se většina orientááků snaží poskytovat svým kolegům z Ukrajiny. Český svaz orientačních sportů již v prvních dnech válečného konfliktu zorganizoval akci „Týden orientáaku pro Ukrajinu“, do které se zapojily kluby i jednotlivci. Bylo uspořádáno 30 různých aktivit s cílem vyjádřit sounáležitost a zároveň finančně podpořit ukrajinské obyvatelstvo. Byly uspořádány materiální sbírky a finanční sbírka. K 9. březnu výkonný výbor ČSOS zaslal 555.555,- Kč z poloviny na speciální účet Velvyslanectví Ukrajiny v Praze a z poloviny na sbírku Člověka v tísní.

Chtělo by se končit víc optimisticky, ale když člověk sleduje mohutnou propagandu a občas slyší názory, u kterých se ani nechce věřit, že jsou pro druh homo sapiens sapiens možné, rád bych skončil moudrými slovy známého spisovatele Ernesta Hemingwaye: „Nikdy nevěř tomu, že válka jakkoliv nutná a ospravedlnitelná, není zločin.“

V. Jaroš

VÝSTAVA: „Naše Dobřichovice včera, dnes a zítra - 20 let od povodní 2002“

KDE: velký sál na zámku v Dobřichovicích

KDY: pátek 26.8. – sobota 17.9.2022 (slavnostní derniéra)

Přijďte se podívat na výstavu, jak to bylo a je v Dobřichovicích v průběhu času. Najdete na ní odpovědi na mnoho zajímavých otázek.

- Kolik dětí bylo v naší škole a školce před 10 lety a kolik je tam dnes?
- Jak naše Dobřichovice rostou?
- Víte, kdy se přestěhoval obchod pana Žáčka z Dobřichovic do Letů?
- Kdy byl postaven 1. stupeň ZŠ na louce vedle Sokola?
- Odkdy máme současný most a lávku?
- Kam nejdříve vystoupala hladina vody v Dobřichovicích při povodni 2002?

Výstavu organizuje volební uskupení Společně pro Dobřichovice (sdružení nezávislých kandidátů a TOP 09 a STAN), ale spolu s ním k ní mohou přispívat všichni dobřichovičtí občané, budou-li mít chuť, protože DOBŘICHOVICE JSOU NAŠE.

Máte-li zajímavé artefakty nebo fotografie, kterými byste rádi přispěli k výstavě, kontaktujte nás: [Radka Alexy \(alex@svcdodo.cz, tel. 770 105 175\)](mailto:Radka.Alexy@svcdodo.cz).

Máte-li chuť se zapojit do příprav, rádi Vaši pomoc uvítáme.

Poznáte, kde to je? Více se dozvíte na výstavě....

PANSKÁ ZAHRAHA
RESTAURACE & HOTEL
★★★★

JARNÍ A LETNÍ HODOVÁNÍ V PANSKÉ ZAHRADE,

KTERÉ PRO VÁS
PŘIPRAVIL ŠÉFKUCHAŘ
MARTIN VODIČKA.

PANSKAZAHRAHA.CZ
WELLNESSDOBRICHOVICE.CZ

DOB Centrum

panskazahradadobrichovice
SLEDUJTE NÁS!

Manor Garden s.r.o.
Anežky České 432, Dobříchovice
Restaurace: +420 226 230 930
Hotel: +420 226 230 900